

fungere, som man skulle tro umuligt: de taler i poetisk sprog, velklingende, smukt modulerede sentenser, sprængfyldt af mening og alligevel ikke budskabstungt, men afpasset efter den enkelte scenes leje, følsomt, rasende, crazy-humoristisk, den skæve pointe, som ingen hører, den stille desperation.

Som Jules, der har inviteret Kevin med hjem og halvt inladende, halvt drilsk (med hovedet på sned i nærbilledet) spørger ham: »All the nights we sat up talking – how come you never made a pass at me?« Sagt med en intonation som var det et digt og stilheden bag ordene et cembaloakkompagnement. Lytter vi til musikken i ordene høres noget andet end den invitation, Kevin opfatter (og afviser), nemlig en bøn og hjælp – som Jules heller ikke selv er sig bevidst i situationen. Ikke desto mindre kan hun i få ord fortælle Billy (i ovennævnte melodramascene), hvordan paraderne sættes ind som værn mod selvkonfrontation og ærlig snak med andre!

»St. Elmo« er en film, der har så meget i sig, at det ikke kan opsummeres og konkluderes i en anmeldelse, kun antydes som anbefaling til selvsyn. Ihukommende alle de forkølede danske ungdomsfilm kan man også godt fristes til at anbefale danske filmfolk et besøg i biografen. »St. Elmo« kan næppe gøres efter, men hvor kan man dog lære meget af den. Om at lave film. Om at lave film med noget på hjerte.

KLIKEN FRA ST. ELMO

St. Elmo's Fire. USA 1985.

P-selskab: Columbia-Delphi IV. **Ex-P:** Ned Tanen, Bernard Schwartz. **P:** Lauren Schuler. **P-leader:** Ray Hartwick. **Instr:** Joel Schumacher. **Instr-ass:** Gary Daigler, Katterli A. Frauenfelder. **Manus:** Joel Schumacher, Carl Kurlander. **Foto:** Stephen H. Burum. **Kamera:** Elliott Davis. **Farve:** Metrocolor. **Klip:** Richard Marks. **Ark:** William Sandell. **Dekor:** Charles M. Graffeo, Robert Gould. **Rekv:** William A. Petrotta. **Kost:** Susan Becker. **Musik:** David Foster. **Sange:** »Love Theme From St. Elmo's Fire« af David Foster, Cynthia Weil; »St. Elmo's Fire« af David Foster, John Parr; »Shake Down« af Billy Squier; »This Time It Was Really Right« af David Foster, Jon Anderson; »Saved My Life« af David Foster, Fee Waybill, Steve Lukather; »One Love« af David Foster, Bob Rock; »Stressed Out« af Foster, J. Graydon, S. Kipner; »Young and Innocent« af J. og D. Elefante; »If I Turn You Away« af Foster, R. Marx; »Into the Fire« af Todd Smallwood; »Give Her a Little Drop More« af J. Chilton; »Respect« af Otis Redding; »(Meet) The Flintstones« af W. Hanna, J. Barbera, H. Curtin. **Koreo:** Kenny Ortega. **Tone:** Frank Warner, William J. Wylie, Gary S. Gerlich, David Hawkins, Gene Cantamessa, Gregg Landecker, Steve Maslow, Doc Kane.

Medv: Emilio Estevez (Kirbo), Rob Lowe (Billy), Andrew McCarthy (Kevin), Demi Moore (Jules), Judd Nelson (Alex), Ally Sheedy (Leslie), Mare Winningham (Wendy), Martin Balsam (Mr. Beamish), Andie MacDowell (Dale Biberman), Joyce Van Patten (Mrs. Beamish), Jenny Wright (Felicia), Blake Clark (Wally), Jon Cutler (Howie Krantz), Matthew Laurusse, Gina Hecht (Judith), Anna Marie Horsford (Naomi), Patrick Winningham, Andy Scott, Christian Iraberan, Daniele Iraberan, Bennet Bowman, James Carrington, Kaaren Lee, Nora Meerbaum, Don Moss, Whip Hubley, Michele Winding, Jim Turner, Mario Machado, Judy Kain, Seth Jaffe, Jeffrey Lampert, Elizabeth Arlen, Scott Nemes, Bernadette Birkett, Vincent J. Isaac, Dean R. Miller, Jamison Anders, Cindi Dietrich, David Lain Baker, Daniel Eden, Laurel Page, Thom Bierdz, J. T. Solomon, Reid Rondell.

Længde: 108 min. **Udl:** Columbia-Fox. **Prem:** 8.11.85 – Grand + Cinema 1-8.

HUSTONS HUMOR

Jack Nicholson er fremragende i »Familiens ære«. Det er Kathleen Turner også; og Anjelica Huston; og Lee Richardson; og Robert Loggia; og William Hickey; og... listen er, om ikke endeløs, så i hvert fald lang, thi der er ingen dårlige i filmen, der er John Hustons meget velkomne tilbagevenden til storformen. Og hemmeligheden bag filmen er såre enkel, for Huston beder blot sine skuespillere »work something out«, fortæller han til Playboy (september 1985). Når Huston så en times tid senere vender tilbage, ja, så har den gode skuespiller selvfolgelig fundet på noget, og så er det hele så let.

Det er i hvert fald, hvad Huston gerne

tradition for ikke at snakke om kunst. Man slår det hen, og presser omverdenen (i skikkelse af en journalist) på, så vælger man en hurtig og henkastet forklaring.

Hustom har baseret sin film på en noget omstændelig roman af Richard Condon, og da Condon ikke er nogen synderlig god forfatter, og da han ovenikøbet har været med til at skrive manus, er det næppe urimeligt at konkludere, at John Huston er kunstneren, den egentlige skaber af filmens kvaliteter, selv om Huston generøst roser Jack Nicholson og Kathleen Turner til skyerne.

Som de fleste vel nu ved, er filmen en mafia-historie, en art omvendt Godfa-

i sin rolle som Charley Partannas store kærlighed, og det er forståeligt, at Huston om hende siger: »Superb. I don't think there's any question she's a major actress. She's got it all. It's the kind of acting you're born with; it's not learned, it's channeled and, my God, it flows.«

Og filmen som helhed flyder, roligt og helt i sit eget tempo, der er så fjernet fra det hektiske og forcede tempo, som TV synes at have påtvunget så mange amerikanske film i firserne. I »Prizzi's Honor« er der tid til at fordybe sig i personerne og i miljøerne, af og til så meget, at man næsten tror, at det hele skal tages alvorligt, hvorefter Huston som en erfaren domptør bringer os på plads med en drilsk drejning af historien. Bagefter fornemmer man, at John Huston hele tiden har vidst, hvor han havde os tilskuere – og at han fra sin ophøjede know-it-all position nok engang tillader sig at bryde ud i en olympisk latter over tilværelsens absurditet, og han har derfor bevaret romanens ironisk placerede Antigone-citat om skæbnens grumme ironi. Hvorved filmen også falder på plads som en naturlig forlængelse af Hustons samlede produktion i øvrigt.

Det hele er afslappet morsomt, og det er nok først og fremmest som et divertimento, man skal betragte filmen, der ikke fortæller noget egentlig nyt, men som til gengæld fortæller det gammelkendte med raffinerede variationer.

Per Calum

John Huston instruerer Jack Nickolson og Kathleen Turner

vil have os til at tro, og med en karriere så lang (44 år som instruktør af 40 film, dertil manuskripter og skuespillerpræstationer) og så ujævn (nogle af filmene er faktisk ganske rædsomme – tænk blot på »Nonnen og marineren« for ikke at tale om »The Barbarian and the Geisha«) kan det være fristende at tage Huston på ordet. Men man laver på den anden side ikke film som »The Maltese Falcon«, »The Asphalt Jungle«, »The African Queen« og – for ikke at gøre remsen for lang – »Familiens ære«, blot ved at bede skuespillerne hitte på et eller andet. Og selv om »Familiens ære« er en ganske udpræget skuespillerfilm, så fortæller allerede den komplicerede skildring af den indledende bryllupsfest med dens raffinerede blanding af det intime og det bredt malende, at Huston udmaerket ved, hvordan man bærer sig ad med at udtrykke sig visuelt.

Når Huston alligevel vælger at give skuespillerne æren, hænger det selvfolgelig dels sammen med, at de er gode, dels at han er vokset op i et Hollywood med en

ther-fortælling, hvori den sorte humor, det parodiske, det satiriske i hvert fald for tre fjerdedele af filmens vedkommende gen nemføres konsekvent.

Kun hen mod slutningen i den lidt for lange film kniber det for Huston at holde tungten helt lige i munnen i skildringen af den italienske hitman Charley Partanna (Jack Nicholson) og hans forelskelse i og efterfølgende såre samliv med en kvindelig enforcer af polsk afstamning (Kathleen Turner). Da det er en historie om, at alle snyder alle, at ære er en by i Rusland, og penge det eneste der tæller, har Huston ladet Nicholson overspille ganske vittigt, og i begyndelsen tror man, at denne mafiahitman er noget af en dumpak, senere fornemmer man, at han snarere er, hvad vi herhjemme vel kalder bondesnu. Nogle gange er han aller mest snu, når han ligner salig Stan Laurel, og når han med overdriven Little Italy-udtale parodierer Hollywoods italienske gangstere.

Over for ham er Kathleen Turner i sammenhængen sofistikeret og svært aflæselig

FAMILIENS ÆRE

Prizzi's Honor. USA 1985.

P-selskab: ABC Motion Pictures. **P:** John Foreman. **P-sup:** Jon Kilik. **P-samordnere:** Grace Blake, Dorothy McGowan. **P-ledere:** Donald C. Klune, Thomas John Kane. **Instr:** John Huston. **Instr-ass:** Christopher Griffin, Randi Rosen, Scott Cameron. **Manus:** Richard Condon, Janet Roach. **Efter:** Roman af Richard Condon, »Prizzi's Honor«. **Foto:** Andrzej Bartkowiak. **Kamera:** Graig DiBona, Joe Marquette. **Farve:** DeLuxe. **Klip:** Rudi Fehr, Kaja Fehr. **P-tegn:** Dennis Washington. **Ark:** Michael Helmy, Tracy Bousman. **Dekor:** Bruce Weintraub, Charles Truhan. **Sp-E:** Connie Brink. **Kost:** Donfeld. **Musik:** Alex North. **Tone:** Richard Shorr (design), Michael Redbourn, Catherine Shorr, Dennis Maitland, Art Rochester, Dan Wallin, John T. Reitz, David E. Campbell, Gregg C. Rudloff. **Medv:** Jack Nicholson (Charley Partanna), Kathleen Turner (Irene Walker), Robert Loggia (Eduardo Prizzi), John Randolph (Angelo »Pop« Partanna), William Hickey (Don Corrado Prizzi), Lee Richardson (Dominic Prizzi), Michael Lombard (Filargi »Finlay«), Anjelica Huston (Maeroose Prizzi), George Santopietro, Lawrence Tierney, C. C. H. Pounder, Ann Sepelegno, Vic Polizos, Dick O'Neill, Sully Boyar, Antonia Vasquez, Tomasino Baretta, John Calvani, Murray Staff, Joseph Ruskin, Ray Serra, Seth Allen, Dominic Barto, Teddi Siddall, Tom Signorelli, Raymond Iannicelli, Stanley Tucci, Themis Sapsountzakis, Debra Kelly, Scott Campbell, Beth Raines, Michael Sabin, Michael Tuck, Michael Fischetti, Kenneth Cervi, Marlene Williams, Joe Kopmar, Erasmus »Charlie« Alfano, Peter D'Arcy, Thomas Lomonaco, Bill Brecht, Enzo Citarelli, Theodore Theoharous, John Codiglia, Henry Fehren, Alexandra Ivanoff, Skip O'Brien, Jonathan L. Arland, Reuben Gonzalez, Luis Acincelle, Danielle Frederick. **Længde:** 129 min. **Udl:** ASA-Panorama. **Prem:** 4.11.85 – Palads + ABCinema + Royal (Århus).